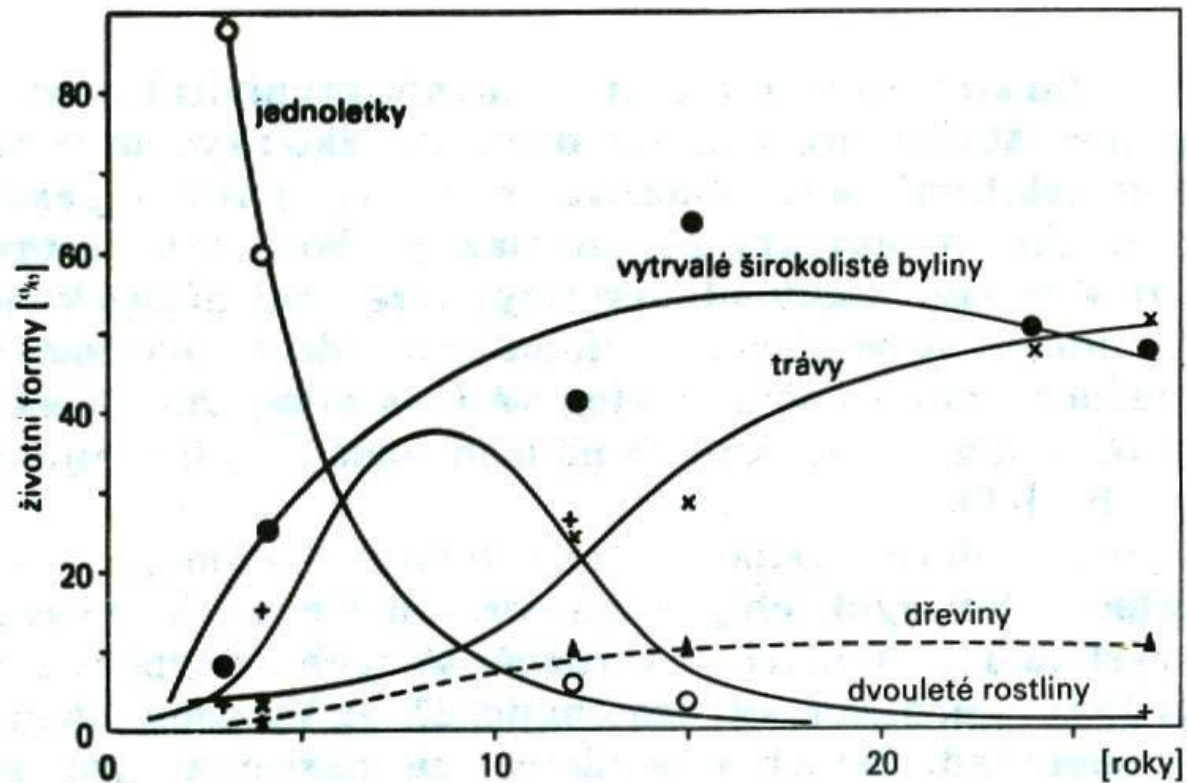

Bi2BP_EKOP

EKOP 10:

**Společenstva a ekosystémy
– sukcese a biomy**

Primární sukcese

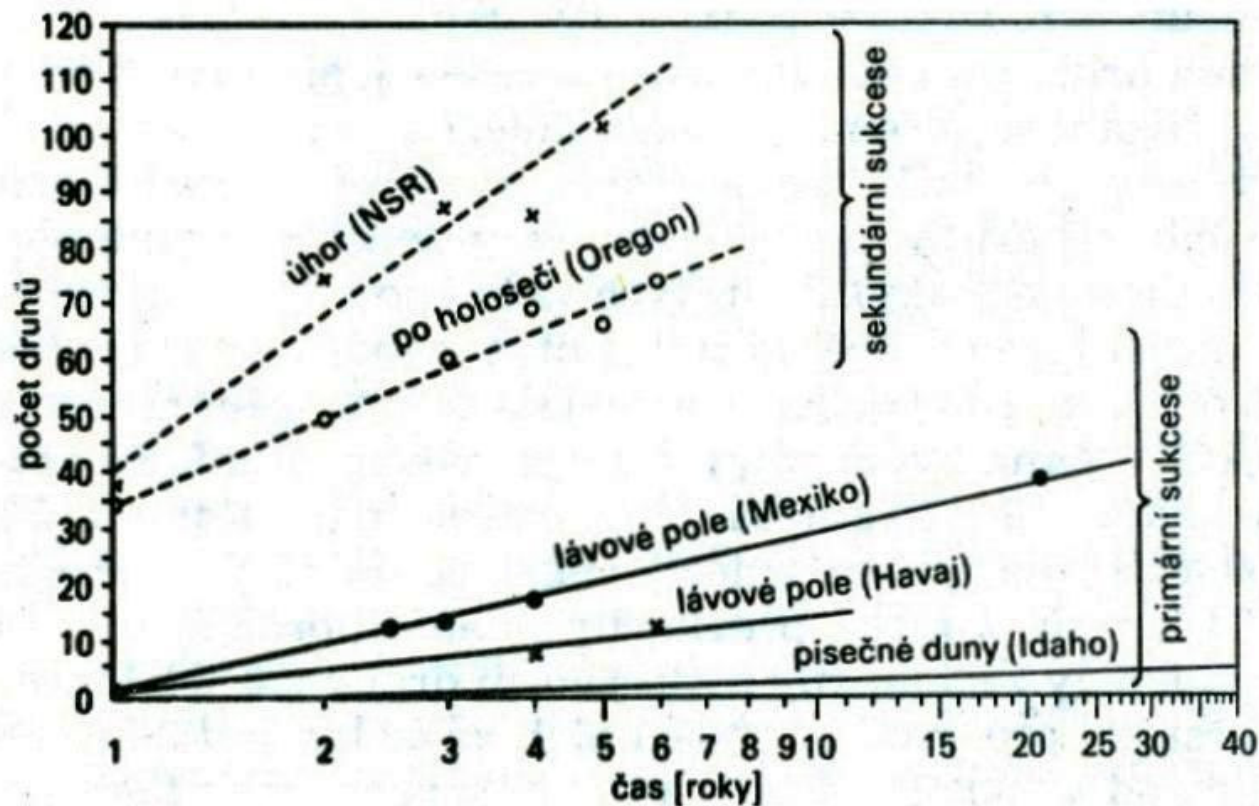

110/ Změny poměrného zastoupení životních forem [v % všech jedinců] během 27 let probíhající primární sukcese na výsypkách: *prázdné body* – jednoleté byliny, *křížky* – dvouleté byliny, *plné body* – vytrvalé širokolisté byliny, *ležaté křížky* – trávy, *trojúhelníčky* – dřeviny (podle PRACHA 1983)

111/ Primární sukcese na výsypkách. Do stadia tvořeného terofyty, hemikryptofyty, případně geofyty se začíná šířit fanerofyt břiza (foto MICHÁLEK)

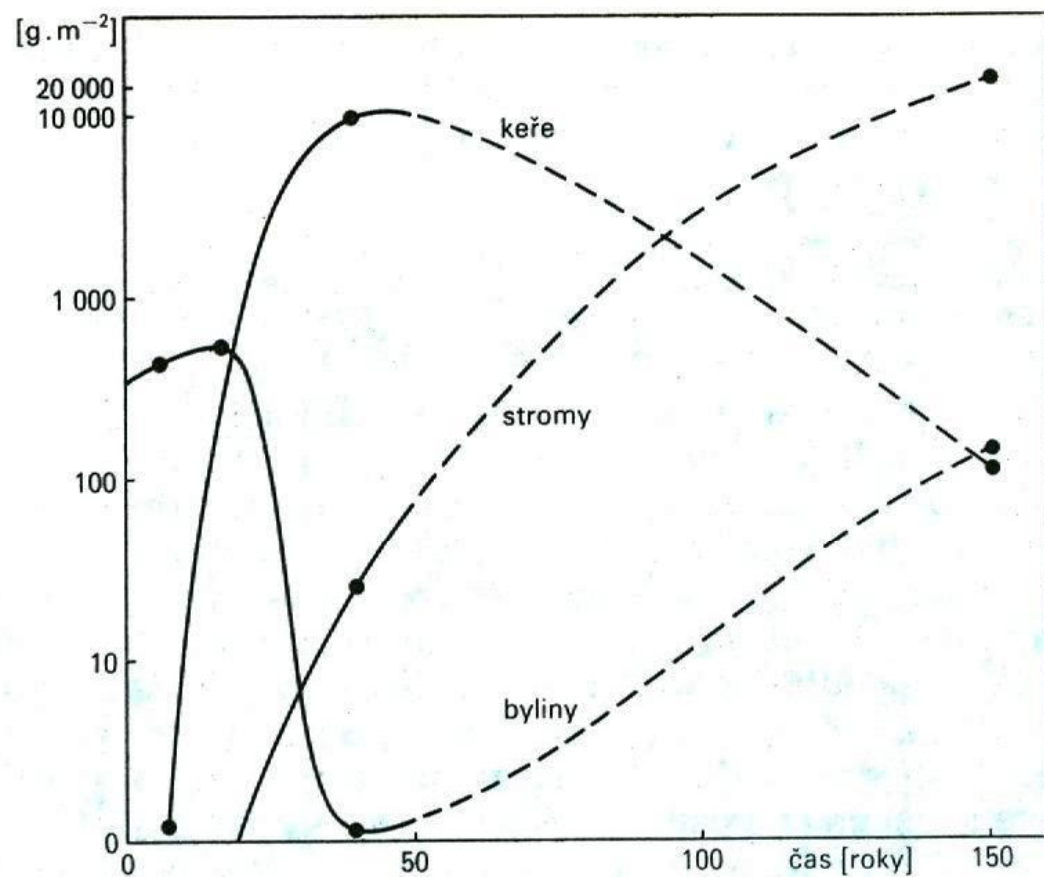
Srovnání primární a sekundární sukcese

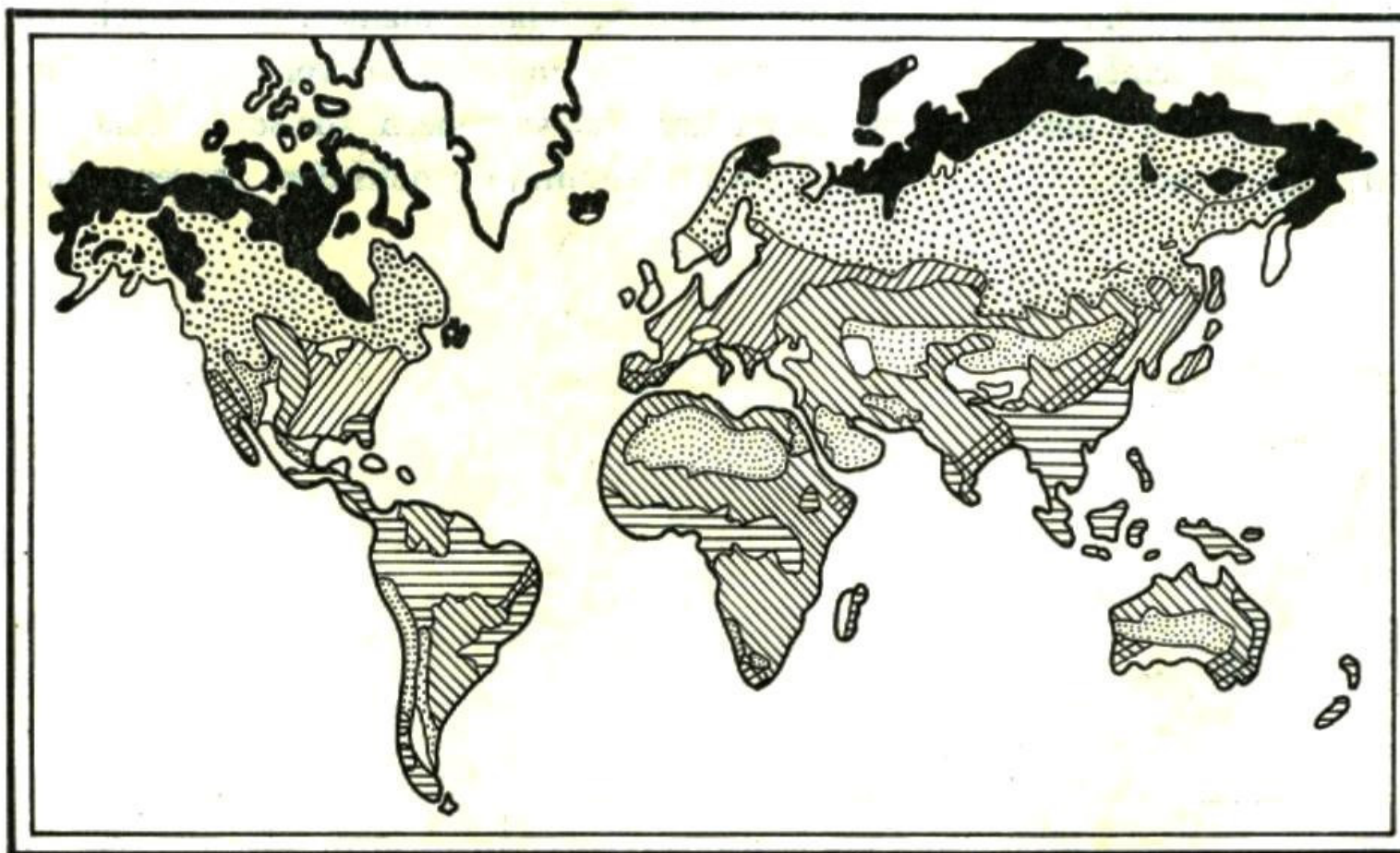
112/ Vzdělání počtu druhů při primární a sekundární sukcesí na různých biotopech ve světě (podle REJMÁNKA, HAAGEROVÉ a HAAGERA 1982)

108/ Sekundární sukcese na plochách po odumřelé smrčíně v Krušných horách. Stadium s převládajícími hemikryptofyty: starčkem hajním — *Senecio nemorensis* a třtinou chloupkatou — *Calamagrostis villosa* (foto MICHÁLEK)

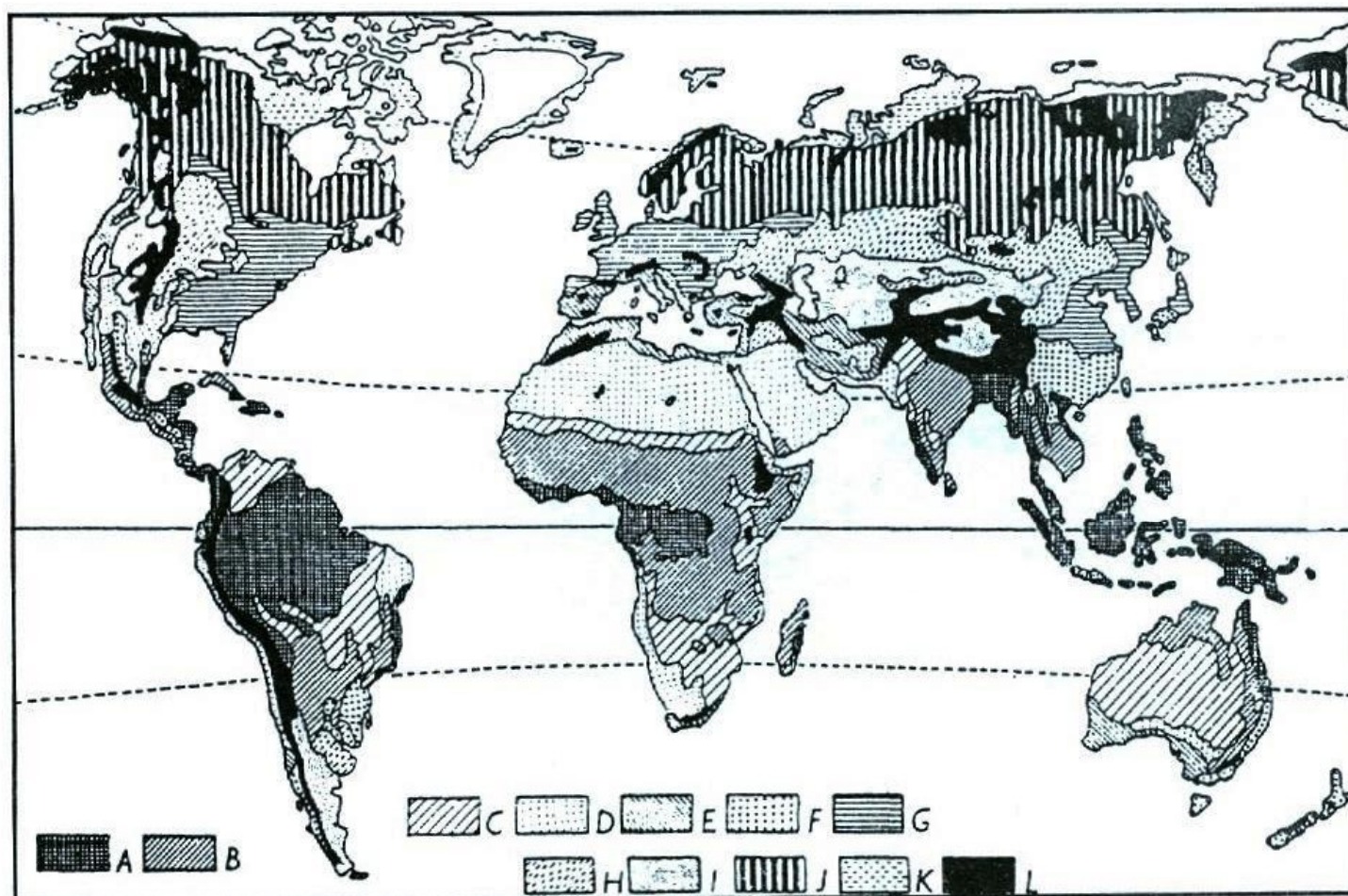

109/ Sekundární sukcese na úhorech v Českém krasu: osa x – stáří úhorů, osa y – hmotnost sušiny biomasy bylin, keřů a stromů, přerušovaná čára označuje předpokládaný průběh (orig. PRACH)

96. Mapa suchozemských biotů Země (podle TISCHLERA)

Zdroj: Losos a kol., 1985

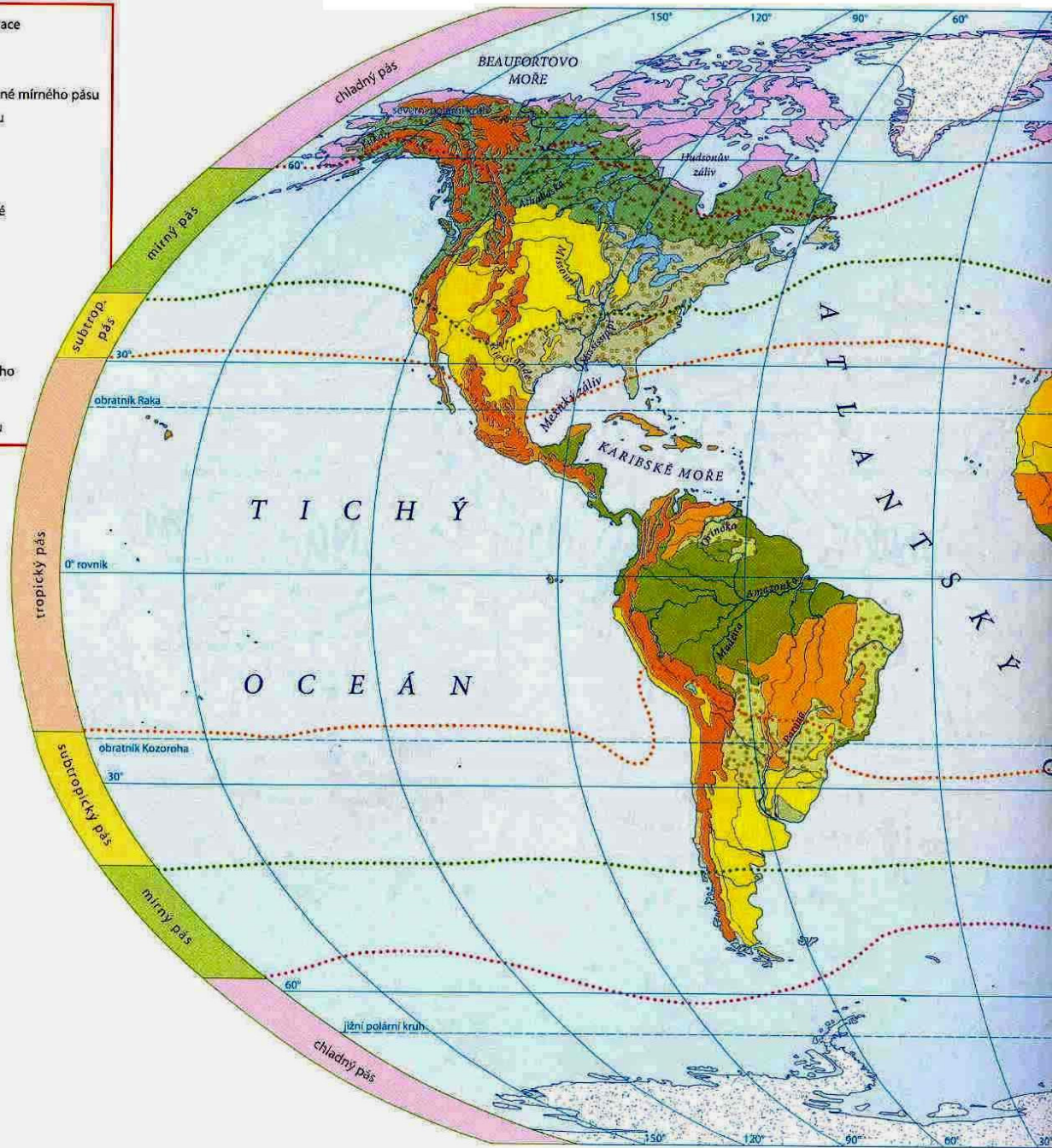

Obr. 99 Rozmístění nejdůležitějších zonobiomů na zemském povrchu; A – tropické deštné lesy, B – tropické poloopadavé a opadavé lesy, C – savany, D – tropické pouště a polopouště, E – tvrdolisté neopadavé lesy mírného klimatu, F – vlhké lesy, G – opadavé listnaté lesy, H – stepi, I – pouště a polopouště mírného pásma, J – tajga, K – tundra, L – horská (oreální) společenstva. Podle Waltera, z Hendrycha, 1984

Zdroj: Laštůvka a Krejčová, 2000

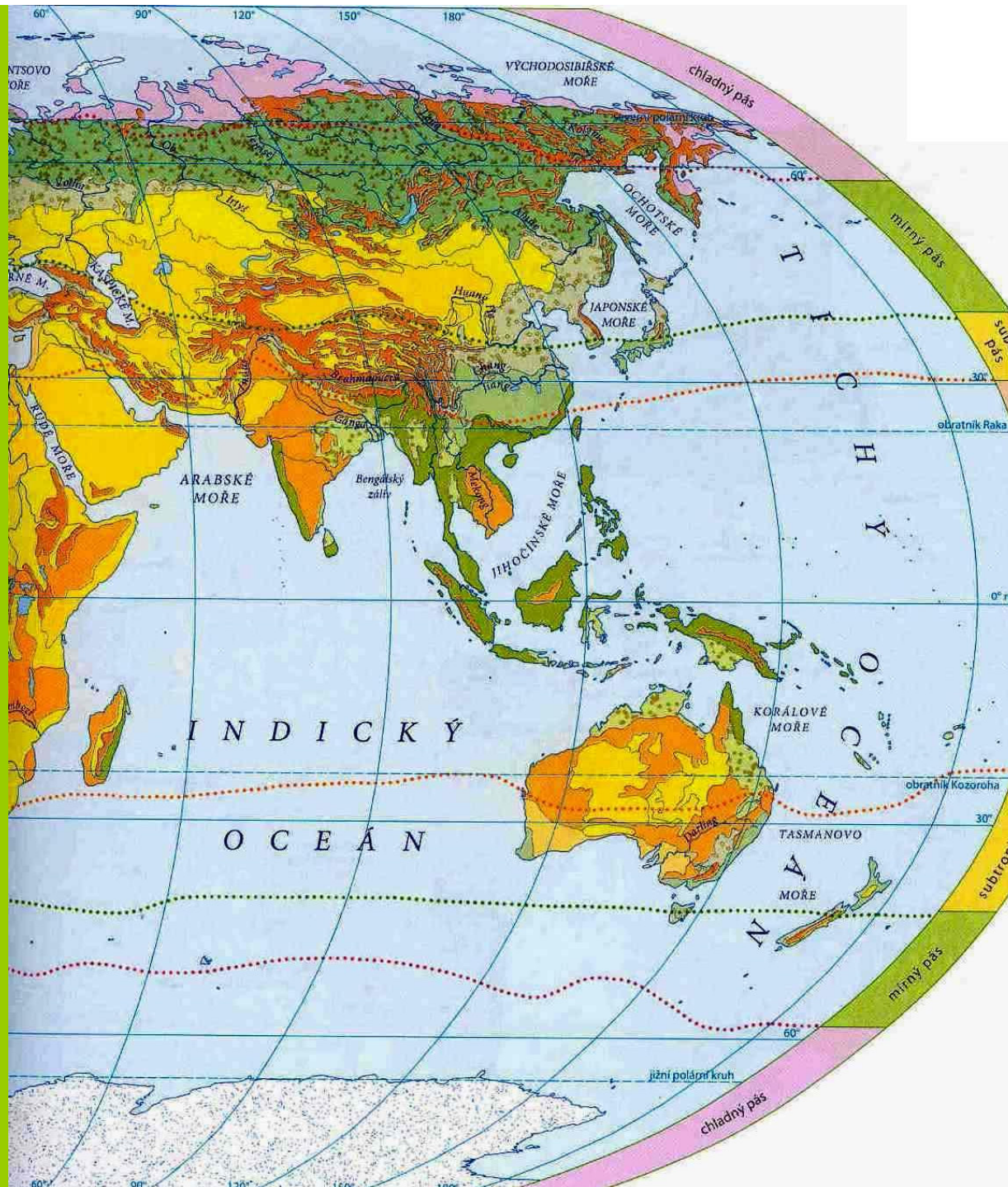
Šírková vegetační pásma

- alpinská a vysokohorská vegetace
 - tundry a lesótundry
 - taiga
 - lesy listnaté, jehličnaté a smíšené mírného pásu
 - vegetace středomořského typu
 - lesostepi a stepi
 - savany a suché stepi
 - tropické deštné lesy
 - opadavé vlhké lesy monzunové subtropické a tropické
 - subtropické vždyzelené lesy
 - pouště a polopouště
 - trvale zaledněné oblasti
-
- hranice chladného a mírného klimatického pásu
 - hranice mírného a subtropického klimatického pásu
 - hranice subtropického a tropického klimatického pásu

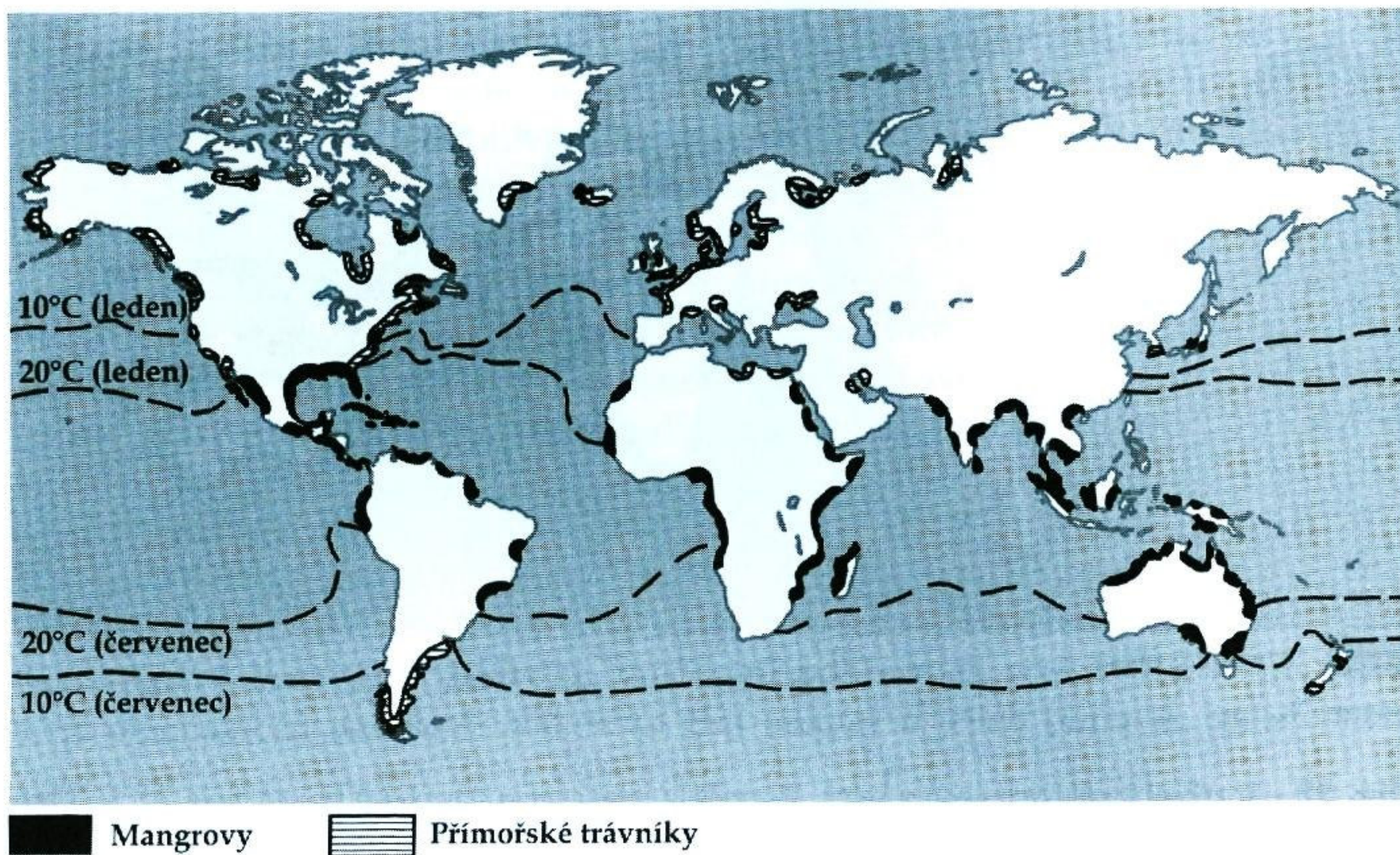
1 : 100 000 000

Zdroj:
školní
zeměpisný
atlas

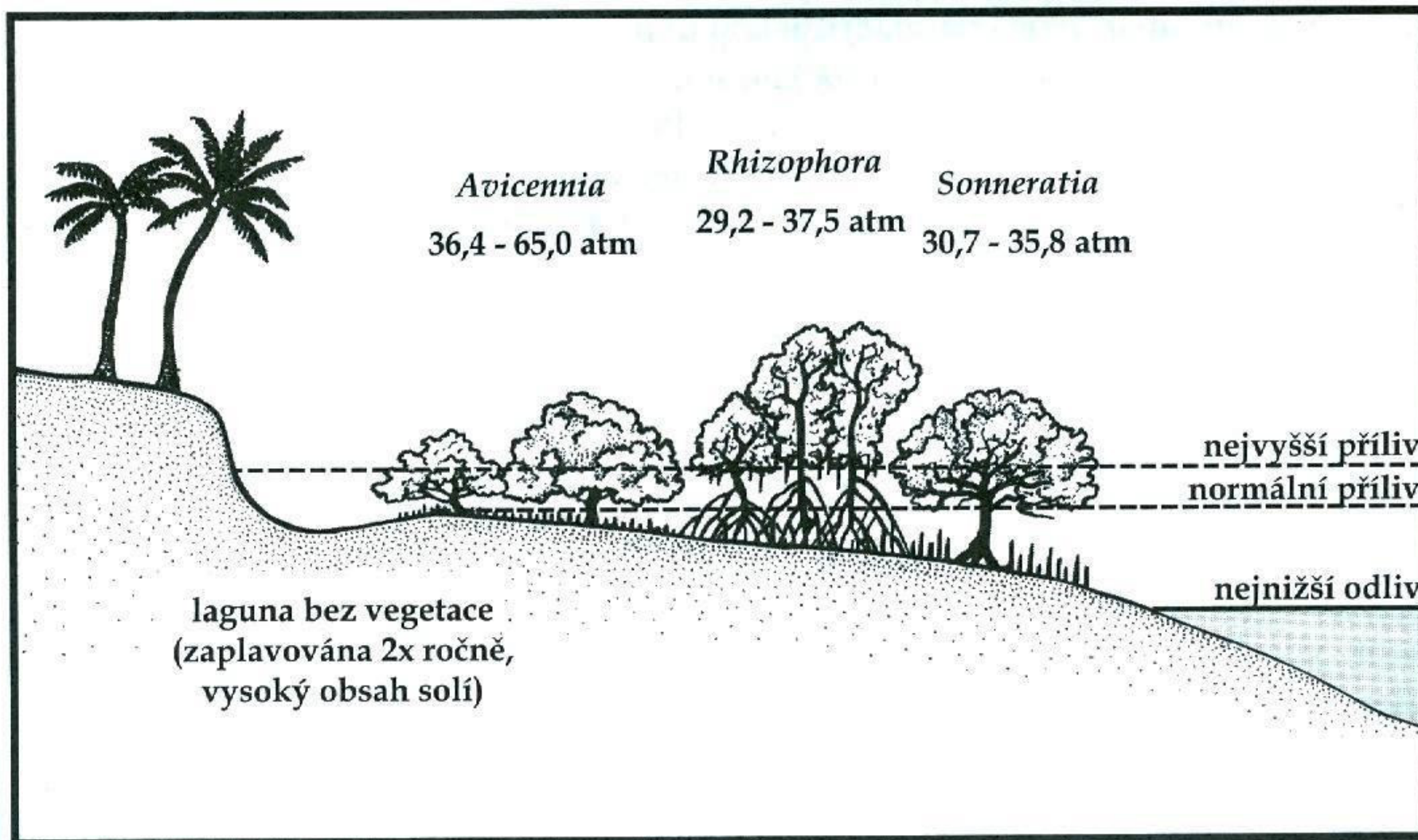

**Pozn.:
Evropu a
Afriku
oskenovanou
nemám! ☹**

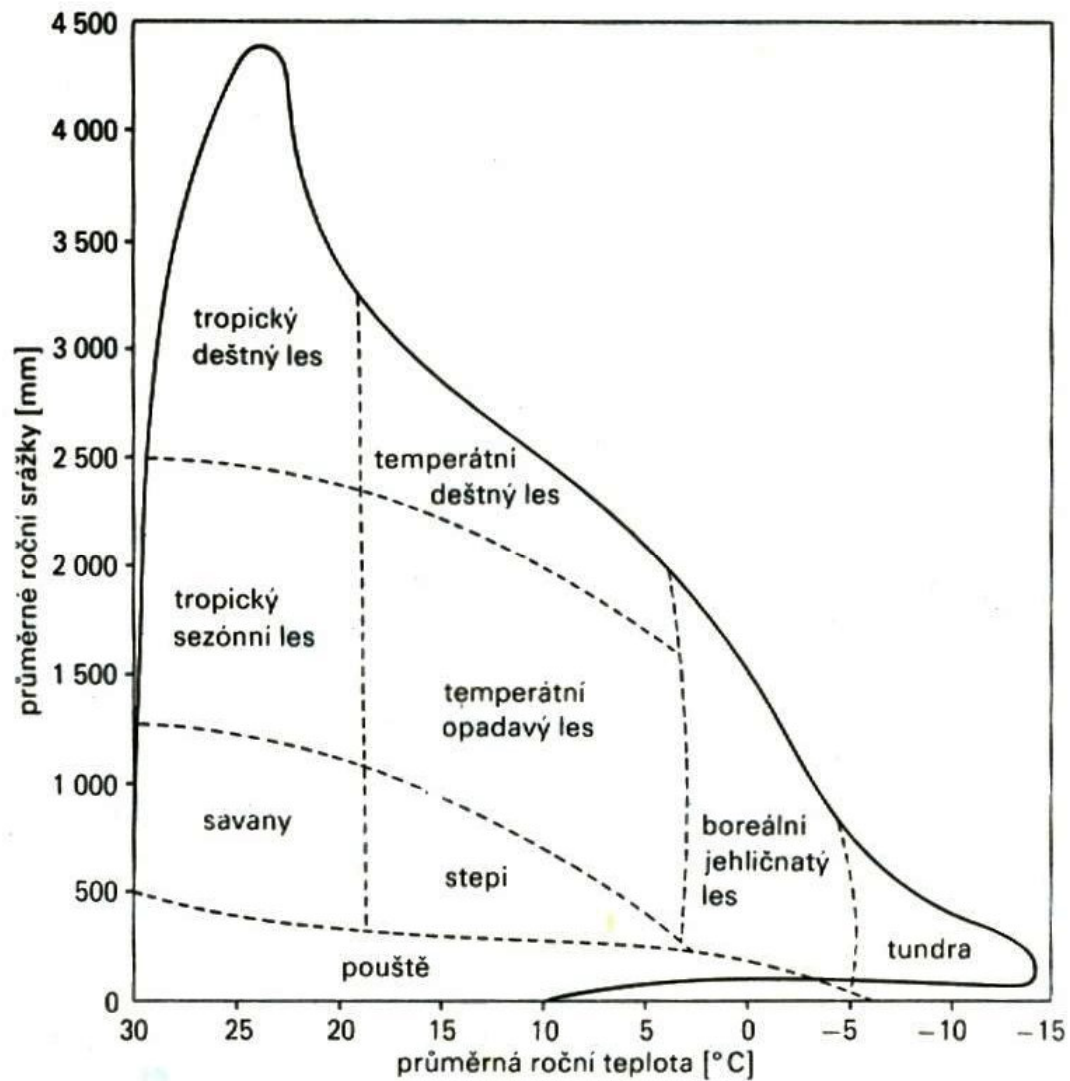
... Litoraea, tzn. mangrovy a říční delty (rákosiny) nebo i přímořské trávnicky na mapách biomů často chybějí

Obr. 58 – Rozšíření mangrovů a rozsáhlejších přímořských trávnicků. Upraveno podle Archibolda (1995).

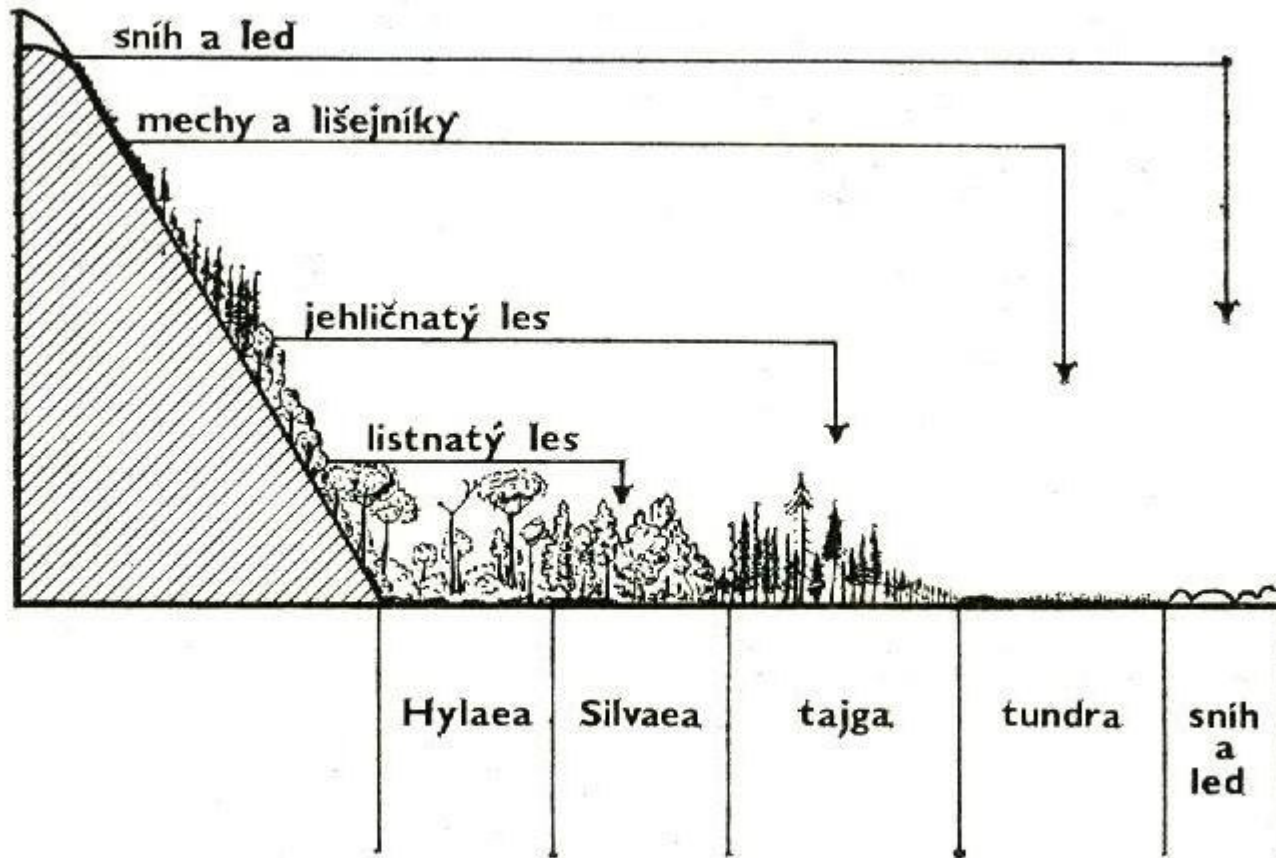

Obr. 59 – Profil mořského pobřeží s mangrovovými porosty. Vyznačeny jsou tři typické rody (ne všude se vyskytují všechny) a jejich schopnost převýšit osmotický tlak slané vody zvýšením osmotického tlaku buněčných šťáv (údaje v atmosférách). Upraveno podle Mitsche a Gosselinka (1986).

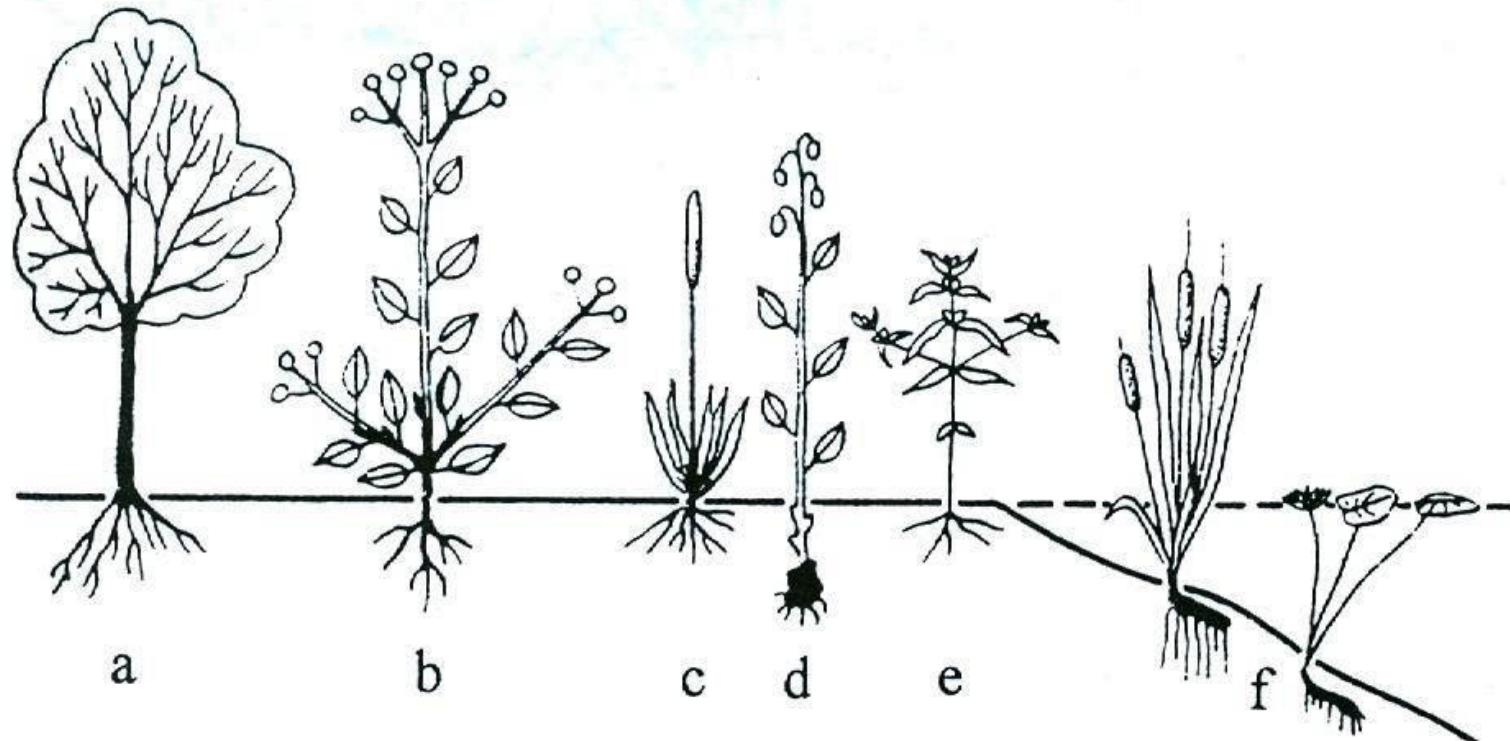
122/ Rozšíření biomů v závislosti na průměrném úhrnu ročních srážek a průměrných ročních teplotách (podle WHITTAKERA 1973)

Horské biomy = orobiomy

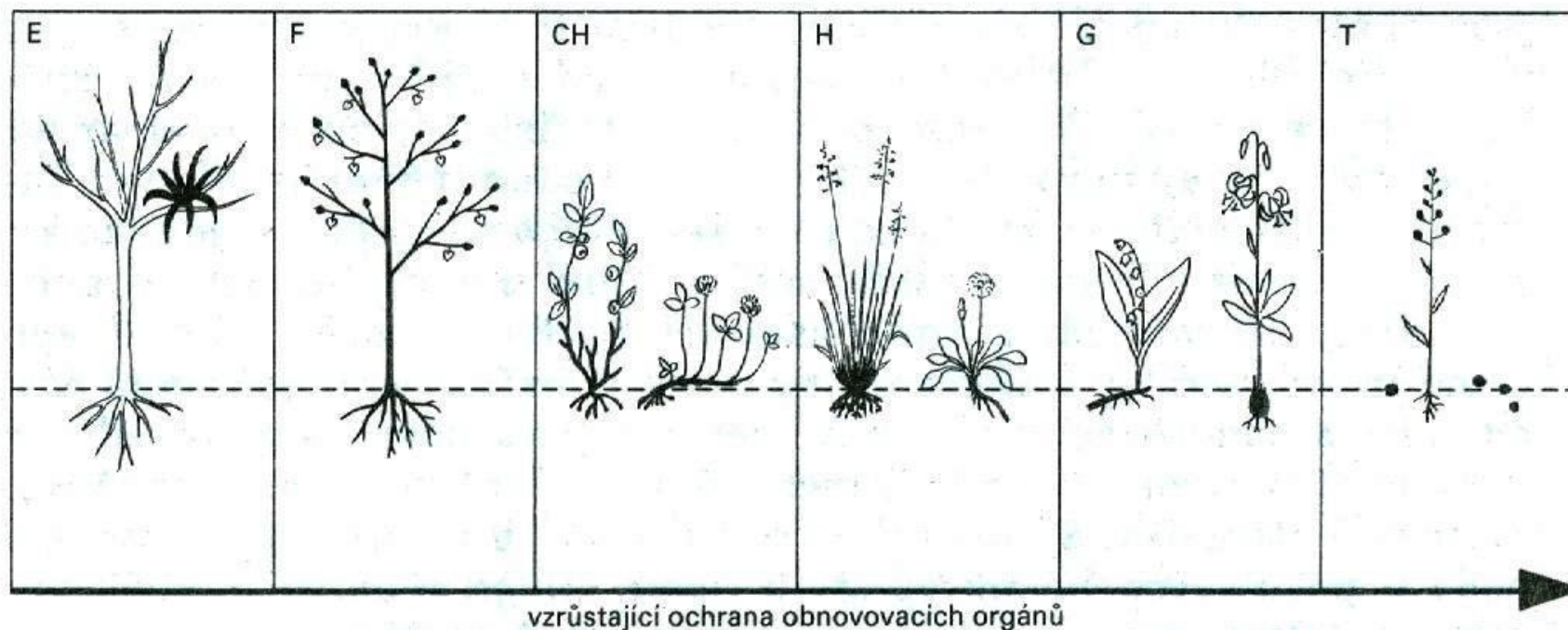

97. Schéma horských biomů (podle BALOGHA)

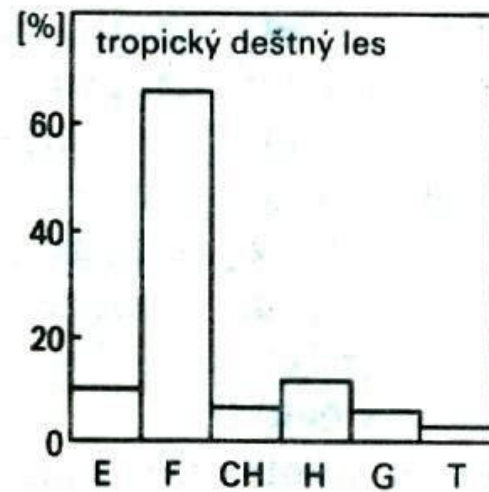
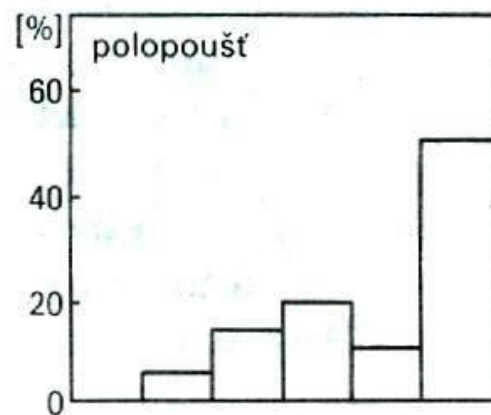
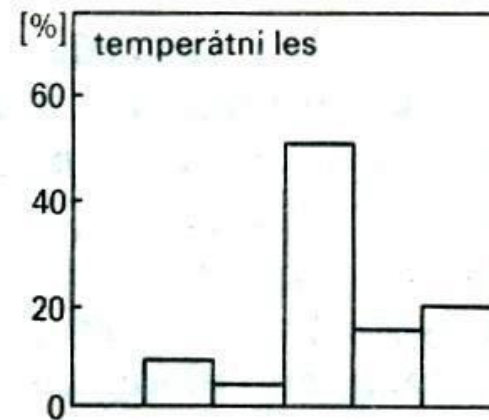
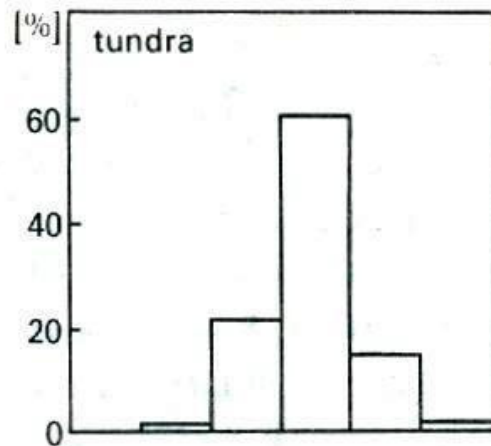
Rozdělení rostlin podle životních forem navrhl Raunkiaer v roce 1905 a později bylo mírně upraveno (obr. 69):

Obr. 69 Životní formy ve smyslu Raunkiaera; a – fanerofyt, b – chamaefyt, c – hemikryptofyt, d – geofyt, e – terofyt, f – hydrofyt. Podle Horníka a kol., 1986

76/ Raunkiaerův systém základních životních forem rostlin. Tučně vyznačena poloha obnovovacích orgánů na rostlinách, které přežívají nepříznivé období: *E* epifyty, *F* fanerofyty, *Ch* chamaefyty, *H* hemikryptofyty, *G* geofyty (kryptofyty), *T* terofyty (podle SCHUBERTA 1984)

77/ Spektrum životních forem ve formacích různých zeměpisných šířek. Zkratky životních forem v textu

Použité zdroje:

- **Laštůvka Z., Krejčová P.: Ekologie, Konvoj, Brno, 2000.**
- **Losos B. a kol.: Ekologie živočichů, SPN, Praha, 1985.**
- **Slavíková J.: Ekologie rostlin, SPN, Praha, 1986.**